

Иван Вазов

Пролет

I
Зари

Пролет дочаках пак. В свода небесни –
празник – и тук на земята:
мирис, омая и пролетни песни –
пролет е мен и в душата.

Що от това, че гнездо е на жалост?
Че са сребристи косите?
Пролет не пръска зари си на халост:
всичко възражда и кити;

всичко към радост тя моли и нуди:
чуки, долове, пустини,
дор по скалите тя цветенца буди,
дор по печални руини.

II
Зов

В клоните, по драките
живота нови пей,
природата е в накити
разкошни и се смей;

и чрез дъхът на розите,
на май чрез песента
тя в хижите, в чертозите
крещи: „Навън скръбта!“

III
Акациите

Аромати, аромати
размирисват целий град!
От акацийте листнати –
нежен, страстен аромат.

И в градините се лее

тая съща благодат,
в самотии и в алеи
пролетен е аромат.
Аромат в горите пресни,
аромат в зефира млад,
даже мойте тихи песни
напои ги аромат.

IV

Борисовата градина

В лазура звънтят чучулиги,
в клоновете славеи пеят –
вред радости, душо, дъхни ги,
дъхни, аромати се леят.

Виж, всичко е в нова премяна;
цветя и моравки, и листи,
и весел пей в вира фонтана,
вълни си кат рони сребристи.

А там из алейките тесни,
бориките дето се сплитат,
звънливи разнасят се песни,
залюбени двойки се скитат.

V

Гимназистки

Гимназистки ме видяха
при бориките самин
и чух как си те мълвяха:
„Се умислен, се един.“

И отминаха, и песен
звънка ми дойде от тях.
Дълго слушах там унесен
песни звънки, вик и смях.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5046>]